

متن پرسش

با سلام خدمت شما استاد عزیز و دلسوز: بهار طبیعت و بهار قرآن بر شما مبارک باد. استاد عزیز و دوست داشتنی از دغدغه و دلسوزی شما واقعا ممنونیم. اخیرا شخصی که در زمره شاگرد شما هم بحساب نیاید به لحاظ سواد و درک و متاسفانه مشاور بیت رهبری هم هست بنام پناهیان گفته است که می‌توان در ازای حفظ دین از اخلاق هم گذشت معنی این حرف آن است که اولانی بعثت لاتمم مکارم الاخلاق نعوذبالله دروغ است و در ثانی می‌توان زن مردم را در خیابان کتک زد کشت و خدای ناکرده تجاوز کرد برای حفظ دین کاری که این بی وجدانها در چندماه قبل انجام دادن و حضرتعالی هم به نوعی حمایت کردین. استاد الان دیگه خانواده ای مذهبی هم بریدن و ماه رمضان حال و هوای سالهای قبل را ندارد چرا؟ تنها و تنها به خاطر عملکرد غلط آقایون که فساد و دزدی و اختلاس را رها کردن و چسبیدن به حجاب اجباری جامعه ایران در مسیر بلوغ سیاسی، اجتماعی و فرهنگی و در حال آماده شدن برای زیست در جهان پسااستبدادی است. اگر چه هنوز حکومت در صدد اجرای اسلام جباری آن هم صرفا در عرصه پوشش و حجاب - و نه عدالت و مقابله با فقر و فساد و رانت خواری و ناکارآمدی - است اما آحاد مردم و طیف وسیعی از متدینان به این بلوغ مورد سفارش دهها آیت قرآنی رسیده اند که دین و شریعت عرصه اجبار و تحکم نیست بلکه انسانها باید با رضایت کامل و طیب خاطر، شریعت و احکام آن را بپذیرند. حکومت هنوز می خواهد از مسیر دوقطبی باحجاب و بی حجاب، هژمونی و سلطه در حال تضعیف و افول خود را ترمیم و سرپا نگه دارد، اما اکثریت قاطع زنان و مردان متدین ما در حال عبور از این دوقطبی های مذهب حکومتی بوده و رواداری و دگرپذیری و احترام به تنوع و تکثر عقیدتی و فرهنگی و اجتماعی را تمرین می کنند. به نظرم استاد شما هم تجدید نظری بکنین و به جای تمجید از این روش ظالمانه که الان حاکم هست روش انتقادی و اصلاح گرایانه را در پیش بگیرید یکسری به درون جامعه و حتی دبیرستان ها و مدارس بزنید و مشاهده بفرمایید زیر پوست جامعه چه خبره؟؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در این مورد باید بسیار فکر کرد و حتماً نباید به صورت انفعالی عمل کنیم. عرایضی در جواب سؤال شماره ۳۴۶۵۴ داده شد که خوب است به آن رجوع شود. عمده آن است که به هر حال متوجه باشیم افراد بی‌حجاب در این شرایط تاریخی، بخواهند و یا نخواهند مقابل وجدان عمومی مردم قرار دارند و بدانند و یا ندانند گرفتار نوعی نیست‌انگاری و پوچی خواهند شد. زیرا

قرارگرفتن در مقابل قانون اجتماع در عین اقلیت بودن، نوعی عصیان بر جامعه است و دوری از بسط اجتماعی خود در عین تنها شدن و غیر طبیعی گشتن و انزواگرایی و مقاومت کاذب. و این چیزی به بار نمی آورد مگر نیست انگاری و پوچی، که گمان می کنند با دور خود پیچیدن و چرخیدن می توانند خلأ وجودی خود را برطرف نمایند. موفق باشید